

ВАРНАНСКИ РАБОТНИКЪ

Р. В. 28 Органъ на Варненската Окр. Комунистическа Организация. 31057

Изда два пъти седмично — вторникъ и петъкъ —
Грува мѣсечно 4 лева. Обявления и реклами по
споразумение. — Всичко въ прѣдплата

Всичко за вѣстника се изпраща до Народенъ
Домъ. — Варна за в. „Варненски Работникъ“.
Брой 50 стотинки.

ИЗБОРНАТА БОРБА КОМУНИСТЕСКА СЪВѢТСКА РУСИЯ Е НЕПОБЪДИМА.

Цѣлата буржуазия въ ли-
на своитѣ политически
ни не прѣстава да сипе ху-
и клевети върху чистотата
Комунистическата партия, да
черни и окаля за да постиг-
пъкленитѣ си замисли — да
рсно работницитѣ и малоим-
нитѣ граждани отъ идейно-
влияние, което тя спечели
тѣхъ прѣзъ послѣднитѣ
ини, да ги отдѣли отъ пар-
та, която днесъ чрѣзъ своя-
революционна борба цѣли
обождението имъ отъ капи-
стическото робство и непо-
имата мизерия. Буржуазия-
която е изгубила нишкитѣ
рководство не само въ сто-
ския ни животъ, но сжщо
въ политическия, изпада въ
тояние на лудостъ спрѣмо
нствения свой врагъ — Ко-
стическата партия, партия-
на работницитѣ и бѣдн
кдани и селяни. Безпомощ-
да ъ противопостави своя
ериална сила, защото едва
на краката си болна и хи-
в, тя бѣлва мрѣсотии, по-
ствува, сквернослови, шан-
ира и публично лъже, тъй
то това извърши завчера въ
та си радикалския шефъ
турковъ.

Една характерна черта се от-
здва още отъ сега въ из-
зната борба. Отъ нейнитѣ ре-
тати се интересуватъ не са-
мѣстнитѣ политически ор-
изации тукъ, но и тѣхнитѣ
итически партии. И наисти-
вие ще видите, че въ своитѣ
и тѣ нѣма да ви разправятъ
училищната си политика, а
излагатъ своитѣ политиче-
системи и програми, атаку-
йки програмата и тактиката
Комунистическата партия.
стоящата изборна борба раз-
рява своитѣ рамки, ней ъ се
за широкъ обхватъ и дълбо-
на. Въ нея ще се кръстосатъ
само училищнитѣ програми
отдѣлнитѣ политически пар-
и, но ще се атакуватъ и кръ-
сватъ тѣхнитѣ програми и
тики изобщо.

Училищната програма на Ко-
мунистическата партия е частъ
тъ нейната обща програма. За
а можемъ напълно да осмъще-
тивимъ първата, трѣба да сж
а лице условията за осмъще-
гвяване на цѣлата наша про-
рама, а това ще бжде възмо-
но само когато Комунистиче-
ката партия завладѣе централ-
ата политическа власть и си
здаде тия условия. Ето защо
ие изкачаме отъ тѣснитѣ рам-
и на изборна борба за учи-
ищни настоятели. Правейки
ова ние прѣдизвикваме нашия
ласовъ, противникъ къмъ
динъ голѣмъ класовъ полити-
ески двубой.

Но сегашната изборна борба
моренно различава въ усло-
ията си отъ тия при които се
юди тя прѣзъ 1919 и 1920 г.

Комунистическата партия тукъ
въ Варна дава днесъ въ ржцѣ-
тѣ на всички работници могъ-
щи оръжия за агитация и бор-
ба. Чрѣзъ своята досегашна ма-
каръ и кратка общинска и учи-
лишна дѣйность въпрѣки не-
вѣроятни прѣчки на всѣка стѣп-
ка отъ страна . . . тя натрупа
грамада отъ факти които сви-
дѣтелствуватъ за творческата
дѣйность на комунизма. Тѣ сж
блѣстящи и очебийни дори и
за слѣпцитѣ. Тѣ ще накаратъ
да замлѣкнатъ устата на наши-
тѣ подли врагове.

Съ какъвъ активъ въ бор-
бата излизате вие буржуазни
партии и тѣхни агенти? — Съ
мрачната дѣйствителность на
старата ви общинска, училищ-
на и общо политическа дѣй-
ность — на кражби, мошени-
чества, въ използване на об-
щественитѣ срдѣства и служби
за лично забогатяване, въ голѣ-
ми мошенически афери, въ съ-
здаване катастрофи за трудя-
щия се народъ.

Вашия настоящъ политиче-
ски активъ — това сж басно-
словнитѣ лъжи които пушкате
по нашия адресъ (за кжшитѣ
на др. Кондовъ и Дикиджиевъ),
хули и клевети които изсип-
вахте къмъ насъ, мрѣсно ин-
тригантство ползувайки се съ
всички срдѣства на подлостъта
и политическия развратъ. До-
статъчно е само да ви напо-
нимъ за тайнитѣ съглашения,
които водихте помежду си по
рнзтурването на комуната. —
Ето вашия арсеналъ отъ орж-
жия!

Е добрѣ, при това положе-
ние ние започваме борбата съ
пълна вѣра въ побѣдата! Ние
сега навлизаме по-смѣло въ из-
борната борба съ всеоръжието
на нашитѣ програмни искания,
съ нашия комуналенъ активъ
и съ нашата доказана безза-
вѣтна прѣданность. Не по-мал-
ко мощно оржие въ ржцѣ-
тѣ на всѣки комунистъ ще бж-
де и в. „Варненски Работникъ“
издаването на когото подновя-
ваме. Той ще е полезенъ не
само въ ржцѣтѣ на агитатора,
затоа че ще му даде богатъ
фактически материалъ за аги-
тация. Но той трѣба да бжде
и въ ржцѣтѣ на всѣки работ-
никъ и малоимотенъ гражда-
нинъ комуто ще посочва и ос-
вѣтлява пжтя на борбата за
освобождението му.

Комунистическата агитация
трѣба да проникне въ всѣка
фабрика, работилница, квар-
талъ и кжща, дѣто работи и
живѣе трудящъ се човѣкъ. Тѣ
трѣба да бждатъ посѣтени отъ
комунистическитѣ агитатори, тѣ
трѣба да бждатъ озарени отъ
лжчитѣ на комунистическия
идеалъ, сгрѣни отъ топлитѣ
надежди за нашата пълна и
окончателна побѣда!

Прѣди нѣколко дни рускитѣ ра-
ботници, селяни и червеноармейци
ликвидираха съ единъ незначи-
теленъ бунтъ срѣщу съвѣтската ко-
мунистическа власть организиранъ
въ гр. Кронщадъ (единъ пограни-
ченъ руски морски градъ) отъ аген-
титѣ на съглашения империали-
зъмъ и отъ рускитѣ широки „соци-
алисти“ — меншевикитѣ и есеритѣ
въ съдружие съ рускитѣ монархи-
сти. Подготвено отъ дълго време,
това възстание избухна въ единъ
моментъ, когато общоевропейската
контра-революция, съ своитѣ малко
и голѣмо съглашения, обмислюва
какъ по-ефикасно да хвърли своитѣ
народи срѣщу смъртния си
врагъ — могщата Руска Съвѣтска
Социалистическа Република. Вж-
трѣшитѣ възнения въ послѣдната
биха улеснили твърдѣ много зада-
чата на съглашенитѣ империали-
сти и затоа тѣ полагаатъ голѣми
усилия за подготовка на такива.
Фактътъ, че парижкитѣ вѣстници
писаха два дни прѣди кронщадския
бунтъ, че „въ Кронщадъ ще стане
нѣщо“, потвърждава рѣшително, че
тоя бунтъ е инспириранъ отъ самото
съглашение. Кронщадската авантю-
ра, на чело на която стоеше цар-
ския генералъ Козловски, даде по-
водъ на империалистическитѣ аген-
ти чрѣзъ радиотелеграфнитѣ стан-
ции въ Хелзингфорсъ, Рига, Реваль,
Копенхагенъ и пр. да оповѣстятъ
на цѣлия свѣтъ, че Русия е разтър-
сена отъ повсемѣстни антиболше-
вишки и противосвѣтски движения
и че тамъ владѣе ужасенъ хаосъ,
гладъ, болшевишка диктатура и
страшни кръвопролития. Всесвѣт-
ския печатъ въ милиони екземпла-
ри разнесе и въ най-затѣтеното село
новината за „послѣднитѣ дни“ на
съвѣтска Русия. За нещастие и бъл-
гарския печатъ не остана надирѣ.
Нашата буржуазия, върна на своя-
та лакейска природа подчерта още
единъ път, че е послушно и без-
волево оржие на съглашенieto,
като даде широко мѣсто на фан-
тастичнитѣ измислици и безподобни
лъжи за положението въ Русия въ
страницитѣ на своя партиенъ и е-
жедневенъ жълтъ печатъ. Нѣщо по-
вече, всички буржуазни партийни
органи отъ в. „Миръ“ до „Радика-
лъ“ и „Народъ“ посвѣтиха дъл-
ги ругателни статии противъ съвѣт-
ска Русия и поздравиха „залъзането
на болшевиизма“. Тѣ отидоха до
тамъ, че започнаха да изразяватъ
ония чувства на радостъ, на които
прѣбиваващитѣ тукъ руски контра-
революционери, не смѣха да се
отдадатъ, защото, познавайки мо-
гжеството на съвѣтската власть и
на червената армия, намираха че о-
нова, което се говори и пише за
издихание на съвѣтска Русия е шан-
тажъ. Българскитѣ контрарево-
люционери — вѣстникари и поли-
тикани — въ своето заслѣпление и от-
вратително усърдие къмъ угодни-
чене на „великитѣ сили — покро-
вителки“ сипѣха огънь и жупелъ
срѣщу непоклатимата власть на
рускитѣ работници и селяни, всѣки
день убиваха и плѣняваха (въ ко-
лонитѣ на своитѣ пасквили) Ле-
нинъ, Троцки, Зиновьевъ и др. вож-
дове на революцията и съ това цѣ-
ляха да покрусятъ и прѣсусатъ
прѣданностьта, вѣрата и високия
ентузиазмъ на българския трудящъ
се народъ въ успѣха на пролетар-
ската революция.

Напраздни усилия! Измжчениятъ
и страдащъ български народъ и
частно варненското малоимотно и
безимотно население немощеше да
повѣрва, че великия комунистически
руски народъ, който упорито и
твърдо устоя на хиляди изпития и
съ една безпримѣрна въ историята

държавителность и героич-
но се справи съ многобройнитѣ
контра революционни нападения на
модерно екипирани германски, съ-
глашенски, чехословашки, полски,
Деникиновски и пр. армии, ще бжде
поваленъ отъ една безумна аван-
тюра, каквато е Кронщадския бунтъ.
Онзиденшното съобщение, че
послѣдния е потушенъ, че гр. Крон-
щадъ е наново въ ржцѣтѣ на ра-
ботническитѣ свѣти и че рководи-
телитѣ на бунта — царския генералъ
Козловски и щаба му сж — едва ус-
пѣли да избѣгатъ въ Финландия,
потвърди основателностьта на рѣ-
шителния отговоръ, който варнен-
ския пролетариатъ съеверъменно
даде на ония, що спекулираха съ
събитията въ Русия — А тоя отго-
воръ бѣше че сиянието на рус-
ката социалистическа съвѣт-
ска федеративна република
блѣсти надъ нашия красивъ
черноморски заливъ още по-
ярко и че нейната мощъ въ-
прѣки всичко е несъкрушима.

Отъ идѣ варненското работни-
чество черпи куражъ та съ такава
самоувѣреность и оптимизъмъ гле-
да на събитията въ Русия? Кои сж
и въ що се състоятъ гаранциитѣ
за задържането на съвѣтската вла-
сть? Тия гаранции се съдържатъ
прѣди всичко въ самата съвѣтска
власть, сжцностьта на която се за-
ключава въ това, че тя е власть на
огромната подавяваща частъ на
руския градски и селски трудящъ
се народъ. Сждбинитѣ на простран-
на и многомилионна Русия се на-
миратъ въ ржцѣтѣ на работницитѣ,
селянитѣ и войницитѣ, които чрѣзъ
свѣтитѣ участвуватъ непосред-
ствено въ управлението. Отъ послѣд-
ното сж отстранени капиталиститѣ,
банкеритѣ, фабрикантитѣ, чокоитѣ
и всички ония, които живѣятъ отъ
чуждъ трудъ. Обвиненията, които
международната контрареволюция
хвърля чрѣзъ своитѣ агенти върху
режима на съвѣтска Русия, като го
нарича тиранически, е съвършено
неоснователно; напротивъ, историята
до сега не е отблѣзала управ-
ление по демократично, въ сми-
сълъ да участвуватъ въ него тѣ
масово и организирано широкитѣ
народни слоеве, отъ това на ра-
ботническитѣ и селски свѣти въ
Русия. И наистина, въ това управ-
ление непосредствено участвуватъ
50 милиони души въ свѣтитѣ, нѣ-
колко милиона души въ червената
армия, готови винаги да сложатъ
кости въ защита на руската рево-
люция и прѣдъ олтаря на между-
народната такава, 5 милиона син-
дикирани работници които да-
доха сжпни жертви за създаване
и защита на пролетарската власть,
съ милиони членове потребители и
производителни кооперации, които
взематъ най-живо участие въ про-
изведенето и разпрѣдѣлянето на
националнитѣ блага. При това по-
ложение може ли да има съмнѣ-
ние въ издържливостьта и грани-
тностьта на основитѣ, върху кои-
то е изградено монументалното и
великолѣпно здание на руската
пролетарска държава? Това което
послѣдната извърши въ три години
се издига въ логунгъ и краси зна-
мената и плакардитѣ на възлнува-
щия се революционенъ всесвѣтски
пролетариатъ.

Грандиознитѣ побѣди, които съ-
крушиха контрареволюцията на
Керенски и Корниловъ, Колчака,
Юденича, Деникина, Петлора, пол-
скитѣ панове, Врангелъ, Семеновъ,
напослѣдъкъ на Кронщадския аван-
тюристъ Козловски отъ една стра-
на и колосалнитѣ придобивки на
руската революция въ полето на
труда, на стопанския, економически и
културенъ животъ на страната, всич-
ко това кара да трепятъ отъ въз-
торгъ сърдцата на милиони проле-
тарии въ цѣлия свѣтъ, които гот-
вейки се за 12 тържественъ часъ,
отдаватъ всичката своя почитъ и
адмирания на смѣлия руски народъ,
и се кълнатъ въ безпрѣдѣлна вѣр-
ность и непоколебима прѣданна
служба на общия свѣтовенъ иде-
алъ — комунизма.

Паролата, която сплотява хиля-
дитѣ варненски работници и ма-
лоимотни въ ежедневитѣ и въ бор-
би е: Подъ знамето на комунизма
— по стѣпкитѣ на героичния руски
пролетариатъ!

ЗАЩО СЕ РАЗТУРИ ВАРНАНСКОТО КОМУНИСТИЧЕСКО УЧИЛИЩНО НАСТОЯТЕЛСТВО.

Варненските работници и малоимотни знаят защо се разтури Варненското комунистическо училищно настоятелство. Знаят го и всички раждани, стекли се масово на публичните събрания, свикани от Комунистическата организация в града ни на 6 и 20 т. м. Незнаят или неискат да знаят това само законравелитъ политически прѣстѣпници — „полицейските социалисти“ в Варна, та единъ даскалъ, несретникъ самъ в живота, се е разлигавилъ в колонитъ на бр. 2 отъ вѣстника на продажничитъ на работничеството и агентитъ на буржуазията и контрареволуцията „Соц. трибуна“, напѣва с' всички сили да убѣди тонковитъ отъ котерийката си да ги убѣди, че комун. учил. н-во е разтурено отъ окр. уч. съвѣтъ за голѣми и „фрапирующи прѣстѣпления.“

Безспорно, „прѣдставителя“ на основното учителство в окр. уч. съвѣтъ, поддръжайки обвиненията на окр. учил. инспекторъ и неговитъ околийски инспектори, подавайки рѣка на цѣлата овълчена противъ комунист. н-во буржуазия в съвѣта, той трѣбва да поддръжа това до край. Запрѣтѣва рѣкѣта и започва да разглежда подредъ единадесетъ точки „съ много подточки“ на обвинителния актъ. И, о ужасъ! Комунист. учил. н-во е сразено. „Неговия активъ, провиква се общодѣлецътъ, прѣзъ едногодишното му рѣководене училищнитъ интереси на града се свърждатъ до най-долни демагогии, а пратията имъ издава до една отвратителна котерия, отъ типъ на нашитъ (да вашитъ) тжпогостични и грабливи буржуазни партии.“

Нека сега разгледаме какви обвинения хвърля общодѣлскиятъ прѣдставителъ в окр. уч. съвѣтъ на Варн. ком. улил. н-во.

1. Защо учил. н-во не издало обявление ине обявило търгъ за уливане блузки на бѣднитъ дѣца и защо наемателката не ги е ушила сама, а дала на други да ги ушие?

Въ бюджета на Варн. комунист. уч. н-во сж прѣвидени 227,000 лв. за облекло (горньо и долньо) обуща, книги, пособия, кѣпане и пр. на бѣднитъ дѣца. Тая сума е прѣвидена по параграфитъ за първоначалнитъ училища и за всѣна прогимназия отдѣлно. Съгласно закона за отчетността на бюджета, не може сумата отъ единъ параграфъ да се изразходва за друга цѣль, нито пъкъ да се сливатъ два и повече параграфа. Разходитъ по единъ параграфъ до 10,000 лв. могатъ да ставатъ по стопански начинъ, слѣдъ утвърждение отъ окр. управителъ, а надъ 10,000 лв. се произвежда търгъ и се утвърждава отъ министерството.

Въз основа тия закони постановления (които много добръ знае г. окр. учил. инспекторъ и неговия даскалъ) комун. уч. н-во рѣши да отдаде ушиването блузкитъ на дѣцата по стопански начинъ за всѣко училище отдѣлно, тѣй както и сумитъ сж гласувани бѣ бюджета. Доманина на учил. н-во поканили нѣколко шивачки, които сж прѣдложили разни цѣни и на тоя, който прѣдложи най-низка цѣна (7 лв.) учил. н-во (въ това число и буржуазнитъ прѣдставитѣли безъ да правятъ нѣкаква опозиция въ случая) рѣши да възложи ней тая работа. Лѣже общодѣлски писачъ, че единъ малонадавателеенъ листъ е уформилъ търга, а петь, защото и сумитъ сж по петь параграфа на бюджета: това рѣшение окр. уч. и-ръ не само не утвърди, но не благоволи даже да отговори на уч. н-во противното, което забавяше работата по ушиването и раздаването имъ на врѣме на дѣцата.

(Слѣдва)

Моралътъ на радикалитъ.

Когато мие, радикалитъ — заявлява снощи на събранieto бившия радикалски министръ, Костурковъ — претендираме на най-високъ политически моралъ у насъ, ние не говоримъ празни приказки, а се

дни факти. И разбиращи, че действително на „организиранитъ политически дребни производители“ факти не посочи за дѣвствеността на жалката котерия, наречена радикалска партия, съществуването на която тукъ въ Варна работничитъ и бѣдни граждане до скоро не подозираха и не щѣха да подозиратъ, ако не бѣше окръжния училищенъ инспекторъ или по вѣрно неговия секретаръ. Ахъ, да, Костурковъ посочи въ рѣчѣта си като безспоренъ високо мораленъ фактъ участието на партията си въ избирането на хиляди народни синове при Княжево и Владая.

И понеже други факти не посочи, ние ще долѣнимъ мисълта съ такива отъ мѣстно значение и производъ. Варненската „радикална демокрация“ въ първото училищно настоятелство нѣмаше нито единъ прѣдставителъ по простата причина, че съ 100-на „дребни производители“ мандатъ се не взема. Това е споредъ буржуазния демократизъмъ. А споредъ радикалския демократизъмъ може и малко по-другояче: могатъ тѣзи 100-на радикали да замѣстятъ напр., 4—5000 варнен. граждани. Защо да не може това, когато окръж. учил. инспекторъ, или по вѣрно секретарътъ му сж съгласни за тая работа? Работата се бѣше понаредила доста добръ, но уви, за твърдѣ кратко врѣме. Трѣбваше даже и народовластничитъ дружбаша да дадатъ единъ урокъ по демократизма на политически честнитъ радикали. „Може, може, приятели радикали“, си рече министерътъ 101, но чакъ толкова пъкъ и ние не бихме го направили.

Той разтури това крайно „радикалъ-демократическо“ училищно настоятелство, въ което пакъ се окупи единъ отъ „безукорно политически честнитъ“ продавачи на басми и макари.

Слѣдъ този урокъ по демократизма, даденъ отъ народовластничитъ земледѣлци на варненската „радикалъ-демокрация“ остава на работничитъ и бѣднитъ граждани въ Варна на 10 априль т. г. да имъ дадатъ и единъ практически такъвъ. Като ги оставятъ да играятъ пакъ естествената роля на опашката. А за втория фактъ втори пътъ.

Внѣшенъ прѣгледъ.

Органътъ на съвѣта на петроградскитъ синдикати „Трудъ“ обнародва слѣдния протестъ на професоръ Каменщиковъ противъ интелектуалната блокада наложена отъ съглашението на Русия:

„Ако откритията, направени въ областта на социалнитъ науки, изглеждатъ опасни за съюзничитъ и способни да заразятъ Европа съ болшевиизъмъ, ний питаемъ, съ какво откритията на астрономи, марематици, метеорологи, физики, химици и други учени могатъ да врѣдятъ на европейската цивилизация? Защо ни се забранява до поднасяме за изучаване отъ останалия свѣтъ откритията съ международно значение, направени отъ наши учени? Защо не ни се изпращатъ научнитъ инструменти и принадлежности, които ние сме поръчали прѣди блокадата? Най-послъ, защо съглашението само нарушава рѣшенията на международнитъ конгреси на ученитъ, които искатъ да се започнатъ научнитъ сношения и пълна размѣна на резултатитъ, добити отъ науката въ всички страни въ свѣта? Тѣй Съглашението се противопоставя на влизането въ Русия на научни списания, книги, бюлетени и отчети.“

Чичеринъ още веднажъ подчертава пасифистичната политика на съвѣтското правителство по отношение на съседнитъ държави въ близкия и далеченъ изтокъ. Договоритъ съ Кива, Бухара, Авганистанъ и Персия за лишень пѣтъ доказватъ, че съвѣтското правителство уважава свободата и националната независимостъ на своитъ съседи. Въдушовено отъ тоя принципъ, правителството се е отказало отъ всички провинции, които царска Русия си бѣ придобила за смѣтка на тия народи отъ Истота. Слѣдъ нѣколко дни ще сключимъ единъ здравъ съюзъ съ Турция, почиващъ на нашитъ общи интереси. Грузинъ,

скитъ селяни и работници гласиха съвѣтска република. ще направи двата народи по-приятелски.

Викторъ Черновъ, водителъ на есеритъ и прѣдсѣдателя на умрѣлото учрѣдително събрание, Бурцевъ, бившия терористъ и днешенъ лакей на царя и великитъ князе, Мартовъ, Данъ и Абрамовичъ сж отворили люта кампания противъ болшевикитъ. Тѣ никога не ще простятъ на болшевикитъ, дѣто собственитъ имъ партии не можаха да взематъ властта поради безсилнето и мерзоститъ на тѣхнитъ водители. И днесъ едно голѣмо прѣстѣпление се готви противъ мъченическа Русия. Тѣ се готвятъ да експлоатиратъ нейнитъ страдания като я хвърлятъ въ новъ кървавъ хаосъ. Но болшевикитъ ще се защищаватъ до послѣдна капка кръвъ. И интернационаания пролетериятъ ще се оцѣли сръщо убийцитъ на руската комунистична република, майка на свѣтовната революция.

ХРОНИКА

НА 10 АПРИЛЬ Е НАСРОЧЕНЪ избора за българско училищно настоятелство. По тоя случай мѣстната партийна комунистическа организация свика на 20 того публично събрание въ голѣмия театраленъ салонъ „К. Ранковъ“. Прѣдъ хилядно работническо и малоимотно гражданство др. др. Д. Кондовъ и Н. Стефановъ откриха изборната борба всрѣдъ голѣмъ ентузиазъмъ и пълна увѣреностъ въ побѣдата.

Рѣчѣта на др. Кондовъ направилъ силно впечатление. Той разкри прѣстѣпното нехайство на всички буржуазни партии къмъ просвѣтата и възпитанието на пролетарскитъ дѣца и въобще къмъ учебното дѣло частно въ Варна. Цѣлото събрание не можеше да сдържа набраното негодувание и възмущение отъ противонароднитъ дѣйствиия на буржуазията и нейнитъ агенти — бюрократи, на които цѣлата учебно възпитателна и творческа дѣйностъ се заключаваше въ мракобѣсна борба съ комунизма и неговитъ носители. Имената на Гочевъ, Бурлаковъ, Стойчевъ и Николовъ дсе отборъ „просвѣтени“ инспектори ще се помнятъ отъ цѣла работническа и бѣдна Варна, волята на която погазиха и паругаха, страданията на която осмѣха и цинично прѣзрѣха. Тѣхнитъ позоръ се носи отъ уста на уста и буди отвращение у всѣки бѣднякъ, работникъ и кой да е честенъ човѣкъ.

Много съжеляваме, че не можемъ по лина на мѣсто да прѣдадемъ изцѣло тия цѣнни рѣчи, които често бѣха прѣкъсвани и изпратени съ бурни удобрения отъ цѣлото събрание.

Сжщиятъ день въ 4 1/2 ч. сл. об. се устрои въ пожарната команда демонстрация съ машинитъ, уредитъ, постройкитъ и техникескитъ подобрения въ пожарната команда направени отъ общинската комуна въ продължение само на една година. Демонстрацията бѣше посѣтена отъ многолюдно гражданство, което съ очудване и доволство разглеждаше успѣхитъ на упорититъ и неуморно работящи комунисти и работници. — Ще се повърнемъ и разгледаме по подробно тая демонстрация.

ОБЩИНСКИЯТЪ съвѣтъ на 21 того започна разглеждането на бюджета за 1921 год., който възлиза на 67,608,092 лева. По него ще пишемъ допълнително. Буржуазната опозиция се изказа по принципъ противъ бюджета. Общин. съвѣтници Хамамджиевъ и Ранковъ (радославо-генадиевисти) Н. Мирски (демократъ) и Кърджиевъ (нар. канковистъ) напустнаха демонстративно засѣданието, слѣдъ като съ своитъ отекиви и крайно неспокояни рѣчи цѣли два часа правеха обструкция и прѣчеха да вървятъ дебатитъ по дѣлово.

Вслѣдствие напускането имъ засѣданието се дигна, защото съвѣта остана въ малцинство. Съвѣтничитъ Хамамджиевъ и Ранковъ повторира сжщата комедия и на 23 того.

къто онесява работничеството и малоимотнитъ гарждани. На провокационитъ имъ ще се отговори тогава, когато работничеството намѣри добръ.

НА 1 ТОГО комунистическия общин. съвѣтъ гласува IV допълнителенъ бюджетъ за 1920 год. възлизающа на сума 1,001,642 лв. за плащане възнаграждение отъ 20 лв. дневно на безработнитъ повиничаритъ които отбиватъ трудовата си повинностъ.

До като се одобри тоя допълнителенъ бюджетъ, ще бжде ползувана отъ параграфа „за борба съ безработицата“ въ редовенъ бюджетъ сумата 100,000 лв. възнаграждение на най-нещастнитъ се трудоваци.

Работници и малоимотни! Въ труденъ часъ, когато сте повикани отъ държавата да работите безплатно цѣли 10 дни, вашата комуна ви се притича на помощъ прави всичко възможно да облекчи страданията ви! Впрочемъ зете славната комуна!

ОТБРАНТЕЛНА СТАЧКА е обявена на 14 того въ бояджийската работилница на Александъ Синеманъ въ Пловдивъ. Стачкуватъ 8 души работници. Бояджийски работници въ Варна, подкрѣпете борбата на пловдивскитъ си другари, като никога отъ васъ не отива да замѣства стачничитъ. Агитирайте между другитъ си да се не подаватъ на то подарскитъ примамки и да не отиватъ въ Пловдивъ ако бждатъ повикани отъ господаритъ.

Отъ м. р. съвѣтъ.

Въ недѣля, 27 того, 2 часа слѣдъ об. Синдикална конференция съ важенъ дневенъ редъ въ народния домъ. Присѣтствието на всички членове на секционитъ настоятелства и контролни комисии, секционитъ настоятели на печатни, специалнитъ партийни делегати въ секциитъ, лекторитъ, синдикалнитъ ревизори и членовѣта на комисиитъ при м. р. съвѣтъ е абсолютно наложително. За отсутствующитъ ще се държи строга бълѣжка.

Отъ бюрото на м. р. съвѣтъ

НА 13 ТОГО е станало въ сел. Русларъ небивало до тогава събрание, на което е присѣствувалъ цѣлото село, 3—4 дружбаша, които се опитали да развалятъ и да сътятъ събрание, но не имъ се удаде. Др. ораторъ Рад. Крайчевъ — народенъ прѣдставителъ — въ 2 часовъ рѣчь очерта релефно въ рѣщното и външно положение на страната и политиката на правителството. Памѣтно ще остане за русларскитъ дружбаша това събрание защото то доразруши стърчащитъ отъ танки отъ нѣкогашното имъ „калѣ Групата“.

На 20 того сж произведен избори за общински съвѣтници въ с. Русларъ, Варненско. Резултатъ: комунисти 101 гл. (на 7.XII.1920 г. — 72 гл. увеличение 29 гл.) земледѣлци 120 гл. (на 7.XII.1920 г. — 14 гл. т. е. намаление съ 20 гл. Коалиралитъ се народняци, канковисти и демократи — 5 гласа. Ние поздравяваме другаритъ русларци съ успѣха и комунизма въ селото имъ.

НА 27 т. м., — недѣля часа слѣдъ обѣдъ въ Народния домъ

Публично Женско Събрание ще говори др-ката Д-ръ Мар Ионева на тема: Алкохолизъмъ и проституция.

Варна, 25/III.1921 г.

Отъ жен. комисии.

Печатница „Гутенбергъ“ — Варна